

ner i høj Grad kunne mærkes i de aarlige Budgetter.

Men der er jo endda mere. Ifølge Forslaget til Kommuneskatteloven vil man jo give Kommunerne en vis Ret til at beskattede udenbys boende Personer, som drive Næring i Kommunen eller eje Ejendomme i Kommunen eller drage faste Indtægter fra Kommunen. Det er naturligvis for en væsentlig Del noget, som ikke kommer alle Kommuner til gode. Man kan ikke her saaledes som ved Aktieselskaber sige, at der er Tale om rene Indtægter for Kommunerne i Almindelighed; thi en væsentlig Del af den Skat, som en Del Kommuner faa ad denne Vej, vil jo blive fradragen hos andre Kommuner. Men paa dette Punkt er der dog en Række af Kommuner, som særlig kan antages at ville have Fordel af den foreliggende Skattereform, og det er alle Købstadkommunerne, lige som det jo ogsaa særlig vil blive disse Kommuner, som ville høste Nytten af den foreslaaede kommunale Skat paa Aktieselskaber. Vi vide jo alle, at der gennem lange Tider, vel henved 30 Aar eller saa, har fra Købstadkommunerne lydt Klage over, at man var afskaaren fra at beskattede Aktieselskaber og afskaaren fra at beskattede udenbys boende Personer, der dreve Næring i Kommunen, hvilket dels førte til, at det blev lettere for et udenbys Firma at holde Filialer rundt omkring i forskellige Købstadkommuner til Skade for de næringsdrivende, og dels førte til, at de næringsdrivende i selve Kommunen flyttede ud i nærliggende Landkommuner, hvor Kommuneskatten var lavere, og derved baade slap for at betale til Købstadkommunens Kasse og bleve heldigere stillede i Konkurrencen med de andre næringsdrivende. Her ville Købstadkommunernes Kasser faa en meget betydelig Indtægtsforøgelse. Hvor stor den vil blive, er det sikkert ikke noget Menneske muligt at sige, men gennem disse Bestemmelser om Kommunalstat paa Aktieselskaber og om Skat paa udenbys boende Personer vil der blive tilført Kommunerne og deriblandt ganske særlig Købstadkommunerne en overordentlig stor Fordel, saaledes at det uden Spor af Overdrivelse tør siges om den her foreliggende samlede Skattereform, at det er den største økonomiske Fordel, som i dette Aarhundrede, om overhovedet nogensinde, er bleven tilbudt de danske Købstæder.

Komme vi nu til Spørgsmaalet om, hvorledes denne Skattereform vil paavirke de enkelte Skatteydere, er det jo ganske klart, at der vil blive en Del, som ville

komme til at svare højere Skat, end de svare nu — et Sted maa jo Pengene komme fra — men de Forestillinger, som under Skattereformens Behandling gennem de forløbne Aar og ikke mindst i de senere Tider ere blevne meget stærkt udbredte navnlig i Købstæderne, gaaende ud paa, at nu skulde Byerne faas til Fordel for Landet, ville vise sig at være i allerhøjeste Grad overdrevne. Naar man ser hen paa, hvorledes disse Skattelove ville komme til at virke, vil man se, at Virkningen vil blive den, at nogle og forholdsvis — i Forhold til Befolkningens Antal — faa Skatteydere vil komme til at svare væsentlig mere, end de svare nu, en større Del vil komme til at svare *noget* mere, men paa den aldeles overvejende Del af Befolkningen vil denne Skattereform faa enten ingen Virkning eller en Virkning i Henseende til at stille dem gunstigere med deres Skatters Udredelse. Hvorledes dette vil stille sig rundt omkring i de enkelte Kommuner, er naturligvis noget vanskeligt at sige, thi Skatteforholdene ere jo forskellige omkring i Kommunerne, der er vel, snart sagt, ikke to Kommuner, som have ganske ens Skatteforhold. Men een Kommune er der, hvor det er taaleligt let at se, hvorledes Skattereformens Virkning vil blive paa de enkelte Skatteydere, og det er Kjøbenhavns Kommune.

Der findes Pag. 38 i Skattekommissionens Betænkning en Oversigt over, hvorledes disse Skattelove ville stille sig med Hensyn til Skatteyderne i Kjøbenhavn, idet det her er forudsat, at det overalt er en Familie med eet Barn. Selvfølgelig vil Virkningen blive noget stærkere, naar det er en Familie uden Børn, og noget svagere, naar det er en Familie med flere end eet Barn. Ganske vist er Oversigten for saa vidt ufuldstændig, som man ikke har været i Stand til at paavise, hvorledes Formueskatten vil komme til at virke paa de enkelte Skatteydere. Enhver, der gør sig bekendt med den Fortegnelse, jeg nu henviser til, maa altsaa have i Erindring, at der for hver Skatteyder skal til den Byrde, der tilføres ham, tillægges 50 Øre for hver 1,000 Kr. i Formue, som han, afset fra sine Møbler og lignende Genstande ejer. Ligeledes er det jo selvfølgelig heller ikke muligt i denne Oversigt at tage Hensyn til den Byrde, der kan komme til at paahvile den enkelte Skatteyder gennem Kommunalstaten paa Aktieselskaber, da det er umuligt at vide eller beregne, hvor stor en Kapital hver enkelt Skatteyder har anbragt i Aktieselskaber, og hvilket Udbytte